

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 11T/115/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215010443
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Jóbová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4215010443.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v trestnej veci proti obžalovanému ušlému G. X. nar. X.X.XXXX pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Komárne dňa 1.2.2016, samosudkyňou JUDr. Erikou Jóbovu takto

rozhodol:

Obžalovaný ušlý G. X., nar. X.X.XXXX v X., trvale bytom mesto X., t.č. na neznám mieste,
je vinný, že

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasledujúce Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoju nezaopatrenú dcéru S. X., narodenú XX.XX.XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 8C/68/1995 z 24.05.1996, s právoplatnosťou od 03.06.1996, ktorým súd schválil dohodu oboch rodičov dieťaťa, sa obvinený zaviazal prispievať na jej výživu mesačne sumou 600 Sk (19,92 eur), ktoré výživné mal platiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky dieťa P. X., bytom X., I. Y. číslo XXXX/XX, túto svoju zákonnú povinnosť si bezdôvodne zavinene neplní od 01. septembra 2014 až doposiaľ, nakoľko hoci počas celého obdobia neplatenia výživného nemal žiadny pracovný pomer, a teda ani žiadny legálny príjem, z ktorého by mohol platiť výživné na svoje nezaopatrené dieťa riadne, včas a v rámci predbežnej otázky najmenej vo výške 30 % zo sumy aktuálneho životného minima, ktorou bola a doposiaľ je suma vo výške 27,13 eur mesačne na jedno dieťa, počas celého obdobia neplatenia výživného sa nezaevidoval na žiadnom úrade práce ako sprostredkovateľovi možného zamestnania, a teda nevyvinul ani minimálne úsilie k tomu, aby si prácu našiel aspoň prostredníctvom úradu práce, aby si tak zvýšil svoje šance na trhu práce, pričom tento stav trvá až doposiaľ, čím obvinený v období od 01. septembra 2014 až doposiaľ, teda do 01. februára 2016, s výpočtom zaostalosti k 31. januáru 2016, zaostal na výživnom voči už dospeljej dcére S. X., ktorá sa naďalej štúdiom pripravuje na svoje budúce povolanie, v celkovej sume najmenej vo výške 461,21 eur,
t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného,
č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 4, § 49 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd obvineného pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Komárno podala obžalobu na G. X. pod č. 1 Pv 106/15/4401-17 dňa 8.10.2015 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákon a zároveň navrhla, aby súd konal proti menovanému ako proti ušlému. Vzhľadom na to, že pobyt obvineného sa nepodarilo vypátrať, zdržiava sa na neznámom mieste, nemohol byť realizovaný ani príkaz na zatknutie. Súd mal za to, že sú splnené podmienky na konanie proti obvinenému ako proti ušlému a vydal o tom opatrenie.

Svedkyňa S. X. dcéra obžalovaného uviedla, že žiada aby obžalovaný na ňu platil výživné. Doposiaľ žiadne výživné od otca nedostala a nevidela ho už 19 rokov. Nemá na neho žiadny kontakt. Ona študuje na Vysokej škole ekonómie, manažmentu a verejnej správy v Bratislave. Ide o denné štúdium. Je to súkromná vysoká škola a školné stojí 1.600.- Eur ročne. Finančne ju podporuje jej matka. Uviedla ďalej, že o náhradné výživné nepožiadala. Vedela si zabezpečiť výživu tak aby netrpela núdzou. Občas aj brigáduje.

Z listinných dôkazov súd zistil nasledovné skutočnosti:

Rozsudkom tun. súdu sp. zn. 8C 68/1995 zo dňa 24.5.1996 bolo manželstvo rodičov S. X. rozvedené. Ona bola zverená do starostlivosti matky a otec bol zaviazaný na platenie výživného sumou 600.- Sk t.j. 19,92 Eur mesačne. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 3.6.1996. Zo správ od Sociálnej poisťovne pobočka Komárno vyplýva, že obžalovaný nepoberá ani nepoberal dávku nezamestnanosti. Nebol registrovaný ani u žiadneho zamestnávateľa, ani ako samostatne zárobkovo činná osoba. Obžalovaný nie je a ani nebol vedený ako uchádzač o zamestnanie v období od januára 2005 a nepoberá sociálnu podporu. Nevlastní žiadne nehnuteľnosti. Nefiguruje ani v živnostenskom registri. Nie je evidovaný ani na Daňovom úrade Nitra pobočka Komárno ako platiteľ dane. S. Kováčsová nepoberá náhradné výživné.

Obžalovaný v registri trestov má dva záznamy, pričom v jednom prípade sa hľadá na neho ako keby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom tun. súdu č.k. 3T 87/2013-268 zo dňa 19.9.2013, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok, s podmieňaným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, ako aj povinnosť, aby v skúšobnej dobe zaplatil zameškané výživné. Trestné konanie aj v tomto prípade sa viedlo proti obžalovanému ako proti ušlému. Zameškané výživné za obdobie uvedené v trestnom rozkaze obžalovaný nezaplatil.

Hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že skutok sa stal tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a dopustil sa ho obžalovaný. Bolo preukázané, že obžalovaný si zavinene neplní svoju vyživovaciu povinnosť na plnoletú dcéru S. X. od 1.9.2014 až doposiaľ. Počas celého obdobia neplatenia výživného nikde nepracoval a nebol vedený ani ako uchádzač o zamestnanie. Teda nevyvinul žiadne úsilie k tomu, aby si našiel zamestnanie, z ktorého by mal príjem a ktorý príjem by mu umožňoval plniť svoju vyživovaciu povinnosť na svoje dieťa. Súd upravil skutok vzhľadom na to, že od podania obžaloby prešla už určitá doba a to tak, že koniec doby neplatenia výživného stanovil na 1.2.2016 s výpočtom zaostalosti k 31.1.2016 a výšku zameškaného výživného vypočítal na 461,21 Euro. Obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavineniu, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd u obžalovaného zistil jednu príťažujúcu okolnosť a to v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona. Za príťažujúcu okolnosť súd považoval skutočnosť, že obžalovaný už v minulosti bol súdne trestaný. Poľahčujúce okolnosti súd nezistil. U obžalovaného je daná prevaha príťažujúcich okolnosti,

preto v zmysle § 38 odsek 4 sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu. Vzhľadom na zistené skutočnosti súd dospel k záveru, že dosiahnuť nápravu u obžalovaného bude možné jedine uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody. Iný trest ako nepodmienečný súd obžalovanému ani uložiť nemohol, nakoľko prečin za ktorý bol teraz uznaný za vinného, spáchal v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia. Nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, súd pre výkon uloženého trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tomto súde.